

Από τα Πάθη στην Αναστάση! (Σωτήριος Σαρβάνης, Φοιτητής Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1pGEv7P>]

«Την Αγίαν Σου Ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν...»

Το Μέγα Σάββατο, έχουμε την ανάμνηση της ταφής του Κυρίου ή αλλιώς την «εις Άδου κάθοδον του Κυρίου». Αφού συγκεντρώθηκαν οι αρχιερείς και οι φαρισαίοι στο Πόντιο Πιλάτο, τον παρακάλεσαν να ασφαλίσει τον τάφο του Ιησού για τρεις ημέρες διότι, καθώς έλεγαν, «έχουμε υποψία μήπως οι μαθητές Του, αφού κλέψουν την νύχτα το ενταφιασμένο Του σώμα κηρύξουν έπειτα στο λαό ως αληθινή την ανάσταση την οποία προείπε ο πλάνος εκείνος, όταν ακόμη ζούσε· και τότε θα είναι η τελευταία πλάνη χειρότερη της πρώτης». Αυτά αφού είπαν στον Πόντιο Πιλάτο και αφού πήραν την άδεια του, έφυγαν και σφράγισαν τον τάφο τοποθετώντας εκεί για ασφάλεια του κουστωδία, δηλαδή στρατιωτική φρουρά.

Το Μέγα Σάββατο το πρωί, έχουμε την ευκαιρία και ευλογία να συμμετάσχουμε

στον Εσπερινό και τη Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, κατά τη διάρκεια της οποίας τελείται και η πρώτη Ανάσταση. Είναι ιδιαίτερη εκείνη η στιγμή, καθώς όταν ψάλλεται το «*Ανάστα ο Θεός, κρίνων την γην...*», όλοι οι Ναοί σείονται στην κυριολεξία από τα χτυπήματα των πιστών στα καθίσματα και τα στασίδια, να μοιάσει δηλαδή με σεισμό, για να τρομάξει ο Άδης που συμβολίζει τον θάνατο και να κυριαρχήσει η Αιώνια Ζωή και η Ανάσταση, όπως ακριβώς μας έδειξε ο Κύριός μας με τα Πάθη και την Ανάστασή Του, λύνοντάς μας από τα δεσμά του Άδου. Και με αυτόν τον τρόπο, ήδη μπαίνουμε πλέον στο κλίμα της Αναστάσεως και φεύγει ο πένθιμος χαρακτήρας της Μεγάλης Πέμπτης και της Μεγάλης Παρασκευής.

Και φτάνουμε στην Κυριακή του Πάσχα, τη λαμπρότερα ημέρα της Αναστάσεως! Οι γυναίκες οι οποίες παραβρέθηκαν το απόγευμα της Παρασκευής, στον ενταφιασμό του Κυρίου, δηλαδή η Μαρία η Μαγδαληνή και οι υπόλοιπες, όταν επέστρεψαν από το Γολγοθά στην πόλη, ετοίμασαν αρώματα και μύρα για να αλείψουν το σώμα του Ιησού· και την επομένη μέρα απείχαν από κάθε δραστηριότητα λόγω της αργίας του Σαββάτου. Κατά το βαθύ όρθρο, όμως, της Κυριακής, η οποία ονομάζεται από τους Ευαγγελιστές «*πρώτη Σαββάτου*» και «*μία Σαββάτων*», δηλαδή πρώτη μέρα της εβδομάδος, μετά από τριάντα έξι σχεδόν ώρες από τη νέκρωση του ζωοδότη Λυτρωτή, έρχονται με νεκρώσιμα αρώματα στον τάφο. Και ενώ σκέπτονταν τη δυσκολία της αποκυλίσεως του λίθου από την είσοδο του τάφου γίνεται σεισμός φοβερός· και Άγγελος με αστραπηφόρα όψη και χιονόφωτη στολή, αφού αποκύλισε το λίθο και κάθισε πάνω σ' αυτόν, έκανε τους φύλακες να τρομάξουν και τους έτρεψε σε φυγή. Οι γυναίκες, στο μεταξύ, αφού μπήκαν στον τάφο και δε βρήκαν το σώμα του Ιησού, βλέπουν δύο Αγγέλους λευκοφορεμένους, με αντρική μορφή, οι οποίοι αφού τους φανέρωσαν την ανάσταση του Σωτήρα, τις στέλνουν για να αναγγείλουν στους μαθητές την χαρούμενη είδηση. Σε μικρό χρονικό διάστημα φθάνουν στον τάφο ο Πέτρος με τον Ιωάννη, αφού έμαθαν τι έγινε από τη Μαρία τη Μαγδαληνή, όπως ήδη ειπώθηκε, αλλά μπαίνοντας μέσα βρίσκουν μόνο τα σάβανα. Γι' αυτό ανέρχονται όλοι στη πόλη με χαρά, κήρυκες της ανάστασης του Χριστού, τον οποίον και είδαν πραγματικά ζωντανό πέντε φορές.

Αυτή την χαρμόσυνη Ανάσταση γιορτάζουμε την Κυριακή του Πάσχα, ασπαζόμαστε μεταξύ μας τον εν Χριστώ ασπασμό, δείχνοντας με τον τρόπο αυτό τη διακοπή της πρώτης έχθρας ανάμεσα σ' εμάς και το Θεό και τη διαλλαγή του Θεού προς εμάς για άλλη μια φορά, διαλλαγή που έγινε φανερή με το πάθος του Σωτήρος. Και η εορτή ονομάζεται Πάσχα, έχοντας έτσι το ίδιο όνομα με το Πάσχα των Εβραίων, το οποίο, στη γλώσσα τους σημαίνει διάβαση, διότι ο παθών και αναστάς Ιησούς μας διεβίβασε από την κατάρα του Αδάμ και τη δουλεία του διαβόλου στην ελευθερία και μακαριότητα. Και αυτή η μέρα της εβδομάδος, κατά την οποία έγινε

η Ανάσταση του Χριστού, η οποία είναι η πρώτη από τις υπόλοιπες μέρες, επειδή, αφιερώθηκε στην τιμή του Κυρίου ονομάστηκε από το όνομα Του Κυριακή, και σ' αυτή μετατέθηκε από τους Αποστόλους η αργία και η ανάπαυση της εορτής του Σαββάτου του παλαιού νόμου.

Έτσι, με όλα όσα προαναφέρθηκαν, καταλαβαίνουμε πλέον τώρα γιατί η Μεγάλη Εβδομάδα ονομάζεται Αγία και Μεγάλη. Γιατί όσα γεγονότα διαδραματίζονται τη Μεγάλη Εβδομάδα, είναι πράγματι μεγάλα, συνταρακτικά και άγια! Με κορύφωση τα Άγια και φρικτά Πάθη του Κυρίου μας και στο τέλος με την ένδοξη και λαμπρότερα Ανάστασή Του. Και άλλωστε, το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού, μας φέρει αυτομάτως τα γράμματα του Συμβόλου της Πίστεως: *«προσδοκώ Ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος»*. Προσδοκούμε και εμείς τη δική μας Ανάσταση κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας, αρκεί πριν φύγουμε από αυτόν τον κόσμο, να είμαστε σε κατάσταση μετανοίας, προσευχής και να παρακαλούμε τον Κύριό μας να ενδυναμώνει την πίστη μας και τον καθημερινό αγώνα μας με την Αγάπη και τη Χάρη Του. Καλή και Αγία Μεγάλη Εβδομάδα, καλό Πάσχα και καλή Ανάσταση!